

Priester ter land, ter zee en in de lucht

Interview met de Venezolaanse priester Juan José Sanchez, aalmoezenier van de Marine Academie van zijn land. Hij woont in Guaira en is lid van het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis.

4-3-2007

De belangrijkste bezigheid van aalmoezenier Juan José is de geestelijke verzorging van 500 cadetten die zich voorbereiden op het officerschap bij de Venezolaanse

strijdkrachten. Zijn werk bracht hem op plaatsen waar maar weinig priesters komen.

Doet u vaak aan parachutespringen en duiken?

Als leek gaf ik les in parachutespringen in een club die ik leidde. Tegenwoordig, als vlootaalmoezenier, spring ik samen met de mannen die in opleiding zijn. Het maakt deel uit van mijn werk. Duiken heb ik hier op de academie geleerd.

Mijn voorganger heeft verschillende afbeeldingen van de Maagd Maria onder water geplaatst. Eenmaal per jaar, op het feest van onze patroonheilige, Onze Lieve Vrouwe van de Vallei, en bepaalde andere feesten, vierde hij de Mis aan boord van een schip, bracht hij bloemen en gaf hij de zegen. Hij dook daarvoor naar de afbeeldingen en leerde zo het duiken. Toen ik hem opvolgde,

heb ik de fijne kneepjes geleerd van de reddingsduikers van de Kustwacht.

U heeft onlangs een nieuwe afbeelding van Onze Lieve Vrouwe toegevoegd?

Ja, we hebben het in de Pampatar Baai geplaatst. Het bevindt zich aan de noordzijde van een enorme witte steen, ongeveer 50 meter onder water. Vele mensen, voornamelijk vissers, hielpen mij erbij.

U bent lid van het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis. Wat is dat?

Het Priesterlijk Genootschap bestaat uit diocesane priesters die vorming ontvangen volgens de spiritualiteit van het Opus Dei, maar zij blijven afhankelijk van de bisschop van hun bisdom, van wie zij hun pastorale benoemingen ontvangen en aan wie zij verantwoording moeten afleggen.

Het is een uitstekende manier om als priester volledig thuis te zijn in deze wereld, zonder ermee in conflict te komen.

Onlangs hoorde ik dat u het Venezolaanse record hebt gebroken tijdens het parachutespringen.

Hieraan moet worden toegevoegd dat ik niet alleen was, de groep bestond uit 32 parachutisten. Ik was slechts een van hen. Ik heb vaak met groepen gesprongen, zowel tijdens gevechtshandelingen als onder normale omstandigheden. Een aalmoezenier springt met zijn mannen. Ik heb ook gesprongen met de *Special Operations Group* van de strijdkrachten.

Het is begrijpelijk dat een legeraalmoezenier deel wil uitmaken van dat leven. Om dat mogelijk te maken, stelt de Kerk legeraalmoezeniers beschikbaar. Een

manier om met deze mannen samen te zijn, is door dezelfde dingen te doen. Het feit dat ik 800 sprongen heb gemaakt, opent voor mij bij de cadetten spirituele deuren.

Natuurlijk is het zo dat parachutespringen of duiken bij deze groep niet het belangrijkste is, maar het geeft je een belangrijk voordeel. Het is duidelijk dat deze gemeenschappelijke ervaringen het voor een aalmoezenier makkelijker maken om de mannen te begrijpen, vrienden te worden en met hen te kunnen praten over hun problemen. Het is een andere manier om de leer van Christus bij deze mannen te brengen.